

тугалския тронъ Донъ Мигелъ, кой-то стои още отъ януария 1873 като дѣсно крило отъ страна на мѣжа съ.

Карлистско-то движение на 1872 бѣше съвсѣмъ удушено, но съ прокламираніе то на република-та спечели нова храна. Като са организираха неговия-тъ привърженици доста добръ. Донъ Карлосъ тръгна на 15 Іулия 1873 вечерта за Бидана-долина; на 1. Августъ стигна въ Бискаа, дѣто той въ Герниза положи клетва за притежателъ на Баски-тъ области. Скоро той се яви предъ Билбао съ 10,000 души войска и отъ карлистски-тъ нехранимайковци са образува една цѣла войска. Оттогава насамъ са продължава война-та между Карлисти и Републиканци съ шастие ту отъ една-та ту отъ друга-та страна. Но макаръ толкова много пожъртувания и да станаха отъ страна-та на Карлист-тъ и макаръ Карлъ да са прокламира въ Катедралната черкова въ Толоса, като за Кралъ, пакъ не можа розе претенданти-тъ да земе важна-та крепостъ Билбао; напро-тивъ, тя са превзе отъ републикански-тъ генерали Серрано и Конха. За това Карлисти-тъ са обхрнаха къмъ градъ-тъ Дуранго (7 ч. отъ Билбао) като основа на гѣх-ни-тъ операции. Карлистски-тъ работи назадничеватъ, а тази гражданска война може още много да са продължава.

Но Испания имаше не само да прави съ Карлисти-тъ, ами още по-много я затрудниха отъ социалистически мисли обзети-тъ федеративни републиканци. По Іулия 1873 Картагена и Мурция са отказаха отъ Мадритско-то правителство, т. е. не искаха да му са покорятъ вече. Генералъ Контрерасъ, инсургентския предводителъ, издаде единъ указъ, и са нарече президентинъ отъ Мурция, помогна са о цетъ военни кораби, кои-то са намираха въ пристанище-то Картагена и ги прати и по други пристанища за да уговори жители-тъ имъ да послѣдватъ примѣра на Мурция. При завращание-то на таквази една експедиция — на единъ бунтовнически вапоръ Вигиланте —, единъ Германски ко-